

Επιγραφή τῶν τίσ ἀφ' ἑαυτῶν ἀρχιεπισκόπων, τῶν τῶ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως
μὲν καὶ ἰεροσολύμων.

- α. Ἀγιώτατε πατριάρχα τορνόβου, καὶ πάσης βουλγαρίας: οὐ ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπῆτε ἀδελφεῖ ; καὶ συλλεγεσθε.
- β. Ἀγιώτατε ἀρχιεπίσκοπε πενίης, καὶ πάσης σερβίας, οὐ ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπῆτε.
- γ. Μακαριώτατε ἀρχιεπίσκοπε τῆ πρώτης ἰουστινιανῆς, ἐχθρῶν, καὶ πάσης βουλγαρίας: οὐ ἀγίῳ πνεύματι ἀδελφεῖ
τῶν ἡμῶν μετεϊότητ'.
- δ. Μακαριώτατε ἀρχιεπίσκοπε, καθολικῆ πάσης ἰβηρίας: οὐ ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπῆτε ἀδελφεῖ, καὶ συλλεγεσθε.
ἵτω ἡγάφα ὁ Κωνσταντινουπόλεως τῶν τίσ.

Et extraneo-
rū Archiepi-
scoporū.

AD EPIST. XX.

Die 16. Jul. 78. Literæ Græcæ à D. Patriarcha, & Latinae à D. Gerlachio, uenerunt: scribente mihi è Stutgardia D. D. Luca Osiandro: se Gerlachio gratulari, tanquam è faucibus Orci redeunti. Ponam Epistolam Gerlachij.

CLARISS. VIRO, D. M. CRYSIO: LINGVARVM
in Academia Tubingensi Professori celeberr. D. ac Preceptori suo
honorando.

Vedremi lite-
ras meas ac-
cepit.

S. in Christo Literas meas, clariss. uir, ad te copiosè superiori Martio scriptas, cum literis συμμαχῶν si accepi-
sti: bene est. Ego tuas ultimas, 18. Mart. datas, 21. Iun. in Vedremo, Bulgariæ uico (quò, Dei beneficio in patriam
redeuntes, sani peruenimus) accepi. Salutem tuam Dominis Zygomañis à scripsero; quo tuas accepi, momento.
Quæ à D. Theodosio petisti: indefinenti instantia mea, perfecta esse opinor: non tamen sine nummorum tuorum
expensâ.

Quæ mihi
de Græcis e-
merit.

Fero namq; mecum Epistolas plures, in diuersis Græciæ locis scriptas: quarum barbaras, D. Theodosius
Græcas fecit: & contra Græcas, barbaras conuertit.

Breuem historiam Barbaro Græcam, de rebus ab urbis expugnatione gestis, sua manu (cum ipsum urgere
non cessarem) describens ex mendoso Exemplari, correxit.

Duas Orationes, Constantinopli habitas, mittit: quibus addit exercitia quædam barbaræ linguæ, in propriâ
translatæ. Explicationem quoq; uocabulorum, quæ interpretanda misisti.

Ego uerò in usum tuum ceteram historiam Patriarcharum: qui post urbem captam Constantinopoli sederunt.
Chronicon item, eodem idiomate barbaro, ex libris Michaelis Cantacuzeni, cum opusculo Rhetorico, non
extantia.

πατριάρχῃ
καὶ θεολογίῃ
ἀδελφῶν.

D. Hieremias dono tibi mittit περισσόψιον: id est, linteam, quo Græci opulentiores ad extergendum faciem u-
tuntur: simulq; uasculum ex terra Lemnia. Theodosius uerò, marsupium Athenis factum: terramq; Lemniam,
quæ, contra pestem, fluxuq; sanguinis, utitur: quæq; in oēs cibos Imperatori Turcico raditur. Hæc singula, sarcinæ
meæ inclusa sunt: cum, præter Patriarchæ Epistolas, nihil mittere per cursorem possem. Dedit quoq; uterq; Zy-
gomala ad humanitatem tuam literas: quas reliquis chartis me addidisse puto. Nunc sub Cursoris aduentum, ad
manum non esse, doleo.

Planerus,
Schegkij
in docenda
Medicina &
Organo suc-
cessor.

D. D. Andream Planerum, D. D. Schekio, uiro incomparabili, succedere summopere lætor. Qui enim dexte-
rius, maioreq; cum fructu Studioforum, organi Aristotelici usum ostendat: uix esse puto. Nec dubium, quin sin-
gulare ornamentum Scholæ nostræ futurus sit. Utinam D. Schegkij sua Metaphysica & Topica, siq; aliæ lucu-
brationes eius sunt, nobis impertiantur: nec ipsi nos indignos negligentiam nostra faciat. Sed de his, satis. H. tuam o-
ptimè ualere cupio. Sophiæ, Bulgariæ metropoli, 24. Iunij, anno 1578.

H. tuæ

studiosissimus.

M. Stephanus Gerlach.

Adulterij
pœna Turci-
ca.

Addam alia, ex alijs eiusdem literis, huius temporis. Primo Maij (inquit ad D. Polycarpum Leisrum: Vuite-
bergæ, Ecclesiæ & Scholæ Doctorem) Iudæus quidam, propter illegitima cum Turcica muliere consuetudi-
nem, Byzantijs suspensus est. Sic & mulieris maritus, eques alioquin Aulicus: quod, ipso consentiente, Iudæus id
fecisset. Ipsa uerò, postquâ supplicium utriusq; aspexisset: in Mari uicino submersa est. Multis precibus, Iudæi
(qui maximo numero, plurimisq; diuitijs, ibi agunt) per homines fidos, matri Regis Turcarum, uxoriq; supre-
mæ Bassæ (quæ plurimum possunt: & ad quas Hebræis mulierculis, in Medicina empiricis; ut plurimum aditus
patet) supplicarunt: si quo modo popularem suam, morte ignominiosa (tanquam uniuersæ nationi dedecori fu-
tura) liberare possent: eiusq; gratia, 2. millia Ducatorum numerare uoluerunt. Sed Iudex urbis supremus, allato
ad Regis Vicariū, legum codice; aut fieri iustitiam, aut abire officio, uoluit. Gratia tamen hæc Iudæo facta est:
quod pro igne laqueum accepit.

Hispanica:

In Hispania uerò (ut ex Gulielmo Ratclisso Anglo, 1583. didici) uir, qui uxorem adulterâ habet, ipsemet (per-
missu magistratus) eam obtruncare cogitur (cum alius non sit carnifex) in eo actu pileum cornutum gestans: tan-
quam ἡ μοιχαλὶς ei cornua imposuerit, ut irrationali animanti. Decollatione factâ, pileum abiecit: iterumq; inter
uiros honestos numeratur. Omnes scæminæ ibi, licet formosæ, suffusca facie sunt, & nigro capillò. In Africa, de-
formes.

Die

Die 18. Maij 78. generosus D. Legatus Vngnadius, Regi Turcarum ualedicturus: conuiuio (ut moris) cum suis Domesticis, in Aula acceptus fuit. Quo finito, quinq; eorū (pallijs sericis domi induti: quæ diebus aliquot antè, ipsis ex Aula fuerant missa) cum generosa ipsius D. (inter quos, & Gerlachius) ad Regem ducti, togæ eius deosculati sunt, hoc ritu. Rex in camera sedet, auro gemmisq; splendidissima: cuius pauimentum, tapetibus ex auro margaritisq; preciosissimis instratum est. Ad sinistram stant Bassæ primarij. Ad fores intrinsecus, duo summi Portarij: extrâ uerò, alij duo, cum baculis argenteis. Cui iam ad Regem accedere datur: eum duo interiores, circa brachia prehensum, ad maiestatem ipsius ducunt: cumq; ipso humi procumbentes, ueste deosculandâ exhibent: rursusq; erectum, ad fores retrorsum aduectunt. Hanc conuenientiâ Regem consuetudinem, seruant iam inde à tempore Muratis primi, qui post uictum Lazarum Seruicæ Despotam, ab eiusdem Aulico, Mi- loſch Koboli dicto (cum is fraudulenter, graui de causa accessum ad Regem petens, liberè admissus fuisset) pugione percussus, interiit. D. Legatus, à Rege, eiusq; Vicario, aurea ueste donatus, non sine honore ab utroq; abiit.

Valedictio Sultano.

ιδιουοφι- λισια;

1372. Christi.

Toga longa tunc Gerlachius (ut postea mihi dixit, & monstrauit) ab Imp. donatus fuit. *Gehet biß auff die fuß, mit crmeln, uue em studierpelz: rosinfarb, mit greunem uuollincm tuch gefuettert. Magnus acruus illic alium uestium iacet: ut donentur Legatis, & alijs exteris.*

Melius iam, quàm antehac, erga Ecclesias nostras affecti uidentur Græci. Antea enim hæreticos, multorumq; errorum, ipsis suspecti eramus. Nunc euidentia Scripturæ conuicti, sateri coguntur (licet non in omnibus nobiscum faciant) nos præter rationem nihil sentire.

Græci, de Euangelicis.

Cum libri Michaelis Cantacuzeni, cum multa & lauta suppellectile, preciosisq; uestibus, Constantinopoli uenderentur: à Græcis pretium illorum sic auctum fuit: ut 20. Ducatis, & pluribus, exempla Noui testamenti uenderentur: solum 4. Euangelistas habentia. Minimæ chartæ, duobus aut tribus Ducatis aestimabantur. Caritas ea, hinc, quòd Monachi quidam ex monte Atho, & aliunde, concurrerent: libros etiam uiliores, sex, octo, aut decem, Ducatis emerent. Cumq; unus ex rerum uenaliū Præconibus, Gerlachio gratificans, integrum Noui testamentum, addito Psalterio, decem Taleris accepisset. Græci id alienigenæ datum esse, ægerimè ferentes: alij decem, alij pluribus Ducatis, ab ipso redimere uoluerunt. Sed retinens Gerlachius, alios insuper Græcos codices emitt.

Auctio libro rum.

D. Patriarcha (inquit idem ad D. D. Heerbrandum) paulò ante discessum nostrum Constantinopolim rediit. Respondendi laborem comisit duobus Metropolitibus, τῷ θεοφάνῃ (Metrophani) & τῷ μελετίῳ (Meledio) suo quoq; Didascalo (Mattheo, Berthocæsis fratri) & Protonotario: uiris bonis & doctis. Secundo autem Iunij (inquit) ut Patriarchatum uocatus fui: quòd D. Hieremias hunc Meledici Metropolitam creare uellet: qui Quadragesima superiore, in Patriarchatu ex Peræ, populum pro concione docuerat. Hoc actu & liturgia finita: cū Patriarcha populum eminus stantē, ex suo cenaculo benedictione de more affectisset: Græcū quendam Monachum, maximā hominū frequentia, publicè ab Ecclesia separauit. Cū enim paucis diebus antè Hierosolymis uenisset: ante Templum, & ubi magnus hominū fieret concursus: ut pecuniam colligeret, dicebat: non procul Hierosolyma, lapidem cœlitus cecidisse: cui inscriptum, paucos post dies mundum interiturum esse. Cui cōmento ut fidem faceret: literas monstrabat, quas se ab Alexandriuo Patriarcha habere dicebat. In istis pronitebantur peccatorum indulgentiæ omnibus: qui eas pecunia compararent. Id Patriarcha Hieremias resciscens: & fraudem subesse statim intelligens: quòd nec ab Alexandriuo, nec ab Hierosolymitano, literas ea de re (dicebat enim Monachus, se perdidisse eas) accepisset: hominem ad se uocans, à pertinacia imposturæ abducere non potuit. Ideo periculum à Turcis, Ecclesiæ Græcæ metuens: eum in maximo hominum conuentu excommunicauit: & omnes eos, qui posthac tales ab eo indulgentias emerent, Edicto igitur publicato: qui tales emerant, eas Patriarchæ iussu & metu attulerunt: ijsq; præsentē Monacho, combustis, pecuniam suam receperunt. Venderat autem singulas uno Ducato. Tunc & Monachus imposturam confessus est: amareq; flens, exire, nisi à Patriarcha in gremium Ecclesiæ receptus, noluit: id quod factum est, cū serid iocoq; reprehensus, Prodromus auari Papæ appellatus fuisset.

Responsi Scriptores.

Monachi impostura.

Indulgentiæ.

Ad Epistolam D. Hieremie. *ἀλλὰ οὐκ ἀντέβουτ' αὐτῶν ἰσχυρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἰμῶν, μαρτυρῶ, ἅ. πρὸς θεοφάνην ἀντιβουτ' αὐτῶν, ὅσα ἰσχυρὰ ἰμῶν ἀποδεδειχθήσονται.* Accepimus uestra Scripta, die 4. Martij in Thessalia: & legimus eia: uestrâ in Domino Charitate probamus. Ipse Hieremias, cū τῷ ναυῷ ἰσχυρῶν: quod ad D. Iacobum Andreæ, Iac. Heerbrandum, Lucam Ostiandrum, & M. Crusium, scripsit.

Patriarcha, in Thessalia.

ἄξιον ἔστι Id uerò 21. demum Maij, 79. allatum est, humanissimè scriptum. *ἡμεῖς ἔσπολογοίς* D. Patriarchæ, sub finem Maij Constantinopolim reuerso, Gerlachius ipse Horologium obtulit. Cū enim id, & Theodosii, defectu laboraret: ea (post literas ad Patriarcham missas) secum retinens, Artifici resciscenda dederat. Nec satis mirari artificium eius Patriarcha potuit.

ἡμεῖς ἔσπολογοίς

AD EPISTOLAM XXI.

καὶ τὴν φίλιν ἐπαυροχρησθῆς πρὸς θεοφάνην Die 4. Iunij 78. concessa à Sultano potestate, *οὐκ ἀντιβουτ' αὐτῶν* Gerlachij discessus ex

V

ē Con- urbe.

Gerlachij discessus ex urbe. E. T. A. της K. T. Π. IOANNINA 2008

è Constantinopoli discesserunt: quæ erat ἡ τετάρτη τῆς ἐβδομάδος, nempe dies Mercurij. Eo tempore, bellum à Turcis in Ægno conatu in Persas motum. μήν' αἴτ' ἐγγραφα λόγον Ιωαννίς Ζυγομάλα περὶ ἀθύρων: & de S. cruce historiolas: & de igne purgatorio opinionem S. Pauli: ac de natiuitate Christi, sententiarum sarragenem. Deinde, in uulgari lingua, λόγον θεοφάνους μοναχῶ, in templo Patriarchico recitatum, & à Sym. Cabasila descriptum atq; ματθαίος μοναχῶ (qui est τῆ τῆς βιβλίου ἀδελφὸς frater) περὶ εἰκόνων λόγον.

Græcorum oratiuncule.

Nyssaensis in Canticū.

AD EPIST. XXII.

Τὸ εἰς τὸ ἔσμα) Huic, manu D. Theodosij inscriptum initio est.

Σοφοῖς ἀνδράσι, κυρίοις:

Ἰακώβω τῷ ἀνδρῆ, πραιποσίτῳ καὶ καγκελάριῳ: θεοδωρῷ τῷ ἀντιφίῳ, Ἰακώβω τῷ ἐρεβραύδω, λαμῶ τῷ ὀσινδρῳ, τοῖς διδασκάλοις τῆς θεολογίας: καὶ μαρτίνῳ τῷ κρησίῳ, τῷ ἐπατέρῳ γλώττης διδασκαλῶ: Θεοδόσιῳ, προτονοτάριῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς ἐπιμελεῖς τῶ πατριαρχείῳ: ἐκ τῶν ἐόντων ὀρθῶν καὶ παλαιῶν βιβλίων, τὸ φιλοτιμισάμεν, μὴ δὲ ἀντιδωροῦ ποιησάμεν: τῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἀκαδημίᾳ τῇ περιφανῆ τυβίγγης, ἀναθέσθαι ἐξίω, μὴ μὲν χάρις.

Ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, αὐθιγὰ ἀπὸ τῆς σωτηρίας.

Sapientibus uiris, Dominis.

Iacobo Andrea, Præposito & Cancellario: Theodoretō Sneppfio, Iacobo Heerbrando, Lucæ Ofiandro, Doctoribus Theologiæ: & Martino Crusio, utriusque linguæ Professore: Theodosij, Protonotarius Constantinopolitane in Patriarcheio Ecclesiæ: ex libris, qui haberi potuerunt, correctis & uetustis, hunc, parue remunerationis gratia donans: in Bibliotheca illustris Academiæ Tybingensis, memoriæ causa reponi oro.

E Constantinopoli, anno CIO IO ·LXXIX.

salutis.

Κρησίας descriptiones librorum.

Liber is, τῆς δευτέρας μῆνης (quarta formæ) est: rubro Corio asserculis inducto, foliorum 252. quem ego (Κρησίῳ) mibi, à 14. Ianuar. usq; ad 4. Mart. 79. descripsi. Postea, in Bibliothecam Academiæ, Autographum illatum est. Antea uerò, Constantini Manassis σὺν ἄλλοις βιβλίοις, foliorum quartæ formæ 110. Politicis uersibus constantem; à 20. Decemb. 78. usq; ad 5. Ianuar. 79. Postea autem, Theodosij Meliteni ἁγιωτάτου πατριάρχου, & τῶν πατέρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, foliorῶν τῆς πρώτης μῆνης (in folio) 241. à 9. Mart. usq; ad 11. April. 79. Hæc tria, uno eodemq; calamo anserino, semper stando, quotidie duas lectiones habendo, aut duas conciones audiendo, σὺν θεῷ absolui, hilarè describendo. Libros, eleganter ligandos curavi. μὴ μὲν, ταῦτα: σπουδαῖς γὰρ μὲν φιλόδωλον δειγμα.

Ἐρχονται σοι βιβλία παλαιά) Sequentes 4. libri, 37. Taleris empti sunt.

Libri manu scr. allati.

1. Demosthenes, in agnam differentiam ad excusum habens: additis nonnullis uitis Plutarchi.
2. Thucydides.
3. Theodoretī ὁράσεως: cum explicatione Epigrammatum, quæ non extant.
4. Κρησίου λόγος θεολογικὸς, non extantes.

Deinde.

1. Liber Canonum (cui Acta conciliorum, Patrumq; autoritates plurimæ, inserta) 12. Taleris.
2. Testamentum nouum pulcherrimum, cum iconibus: Psalterio adiuncto (ex libris Mich. Cantacuz.) 10. Taleris: quod Græci 15. Ducatis redimere uoluerunt.
3. Manasses Historicus, non editus, 3 Taleris.
4. Festorum Græcorum canones, cum explicatione libri Psaltici (qui, usitatissimus Græcis, ὀψώνησος dicitur) 4. Taleris.

Deinde.

1. Liber sermonum Theologicorum,
2. Orationes Gregorij Theologi, cum expositione τῆς σερμῶν, Metropolitæ olim Heraclie, 12. Taleris.
3. Theodos. Melitenis, Historicus: 12. Venetis Ducatis, seu Zechinus: quorum unus 26. Bacijs ualet. Ματθαίου δύο) Quorum unum mibi retinui. Item, in tabella complicatili, eleganter depictam τῶν θεοτόκων, τὸν παῖδα ἰσοδύναμον οὐγκυλισμοῦ.

Γρηγορίου τῆς θεολογίας ἀπάντων) Misimus postea 1580. eis hosce libros, elegantissimè compactos: quos D. Hieronymi (post Metrophanis, à quo deiectus fuerat, mortem iam restitutus) sequenti anno accepit.

Libri, Græcis missi.

1. Eusebij, & adiunctorum, Ecclesiasticam historiam, typis Roberti Stephani.
2. Eiusdem præparationem & demonstrat. Euangelicam.
3. Paslij M. & Greg. Nazianz. opera, Basileæ excusa.
4. Iustinum Martyrem, Epiphanium, sententias Antonij & Maximi.
5. Aetium Medicum, & Acliani opera.
6. Iosephi Iudæi historiam. Plures tunc habere non potuimus.

Gerlachius autem, pro se, D. Theodosio Lexicon Varini Fauorini: cui antea quoq; pulcherrimum Testamentum nouum Roberti Steph. & aureum annulum, donauerat.

Ἐκτὸς τῆς εἰρηνοτάτης) D. Methodio. In sigillo D. Theodosij, uir coronatus apparet, cum gladio in dextra.

Circum E. Γ. Δ. της Κ. ρ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

cum uero, Θεοδοσιος Πρωτοπλάτης. De reditu D. Gerlachij adiungã. Die 5. Aug. saluus peruenit Vienna. Medio Augusti, supellex eius, per Marcum Hærniliū Vlinensē curata, huc Tybingam uenit: nempe tres cista, & unum uasculum formã Turcica. Hoc autumno, conciones (ex Theologorum ore in Templo Græcè exceptas) cætheticas (in inscriptione, πολιτισμικὰ δὲυάμιον) Græcè & latinè edidi: reuerēdis Dominis Abbātibus, quibus inscripseram, aurato me poculo, cum insignibus D. Principis sub operculo, honorantibus. circa octobrem, Bassa Budensis, strangulatus est: qui inter suas concubinas, Suenam habuit, præcipuè amans: quæ, ipso sublato, nuda in exilium eiecta est. Die XI. Decemb. D. Gerlachius, (cūm Vienna Pragam, & inde Vuitebergam, adijisset) uesperī feliciter huc (τῷ θεῷ χάρις) redijt, die Iouis. Noluit autem statim me postredie accedere: quod mihi filiolum Theodosium obiisse audijisset. Mortuus is fuerat X. Decemb. (post longiorens infirmitatem) subitò, specie quadam erysipelatis: quam mulieres, Fluck uocant: quia ruber quidam tractus, in dorso eius postea apparuit. is morbus, quamprimum foramen aliquod corporis occupat, hominem necat. Ideo croco foramen circumlinitur: ne ulterius rubor serpat. XII. eiusdem mensis, ipsūm ego adiens, ἐδέξην ἑαυτὸν τὰ εἰδήσεια. Qui, salute mihi à D. Cancellario nostro dicta: se Præge nostras postremas literas accepisse ait: & circa initium Septembris, Constantinopolin misisse. Sequentibus diebus, ea, quæ à Græcis acceperat, mihi dedit: interim ipse, apud illustriſſ. nostrum Principem aliquot dies uersans. Illustris autem D. Dauid Vngnadius, eo tempore triginta sex circiter annorum erat: ac postea, cum generosa laudatissimaq; uirgine nuptias celebravit.

De reditu Gerlachij.

Addam huic tempori hoc quoq;. Die 19. Iul. 78. literas à præstantissimo uiro, D. Christophoro Pfistero Aug. stano, humanissimas accepi: ubi inter alia, Multoties, inquit, de D. Gerlachio recodor: quàm sancta fide, mihi ante quinquennium animã agentis: ac de sepultura in agro Constantinopolitano cogitanti, piissimis consolationibus adfuerit. Quod si ipse tibi, doctissime D. Crusi, prius, quàm mihi, conspiciendus dabitur: excipias ipsum, queso, meo quoque nomine, osculo pacis quàm amantissimè: meq; tuo illo gaudio certiorent facias. De Græciæ barbarie postea scribeus, se nihil inde mihi chartacei mittere posse ait. Libros enim scè illinc exhaustos esse: per Legatos Imperatoris, Venetorum, & aliorum Principum. Bi 2. Aug. respondi: Gerlachium 24. Iun. ex ciuitate Sophia (eo enim die illò uenisse) mihi scripsisse, se in reditu esse. Rescripsi etiam 10. Ianuar. 79. ipsum, feliciter reuersum, nunc hic esse: & audire eius pathetica salutatione; statim cum dulci quodam affectu respondisse: ð quam pius uir.

Charitas in ter D. Christoph. Pfisteri, & D. Gerlachij.

AD EPIST. XXIII.

D. Matthæo (inquit ad me 7. Mart. 78. Gerlach.) Didascalo Patriarchico, concionē eruditam mitti, non planè inconsultum uidetur. Nec non & ipsius fratri, Βιρρῳίῳς Μετροπολιτῆ: nunc temporis uicario Patriarchæ, uiro docto & humanissimo.

ὁδὲρ καὶ ἄλλοι) Etiam clarissimus uir, Rostochij lunē, D. D. Dauid Chytræus, Antè annū (inquit Gerlach. 27. nouemb. 75. ad me) à D. Chytræo per literas rogatus fuit: ut de Ecclesia & fide Græcorum, se historia causã uertiozem facerem. Hæc, Gerlachius. Postea, cal. Iun. 76. ego per M. Iacobum Godefridū Smalzburg. Bunsuicensem, eius dignitati misi Patriarchicam Epist. cuius initium, τὰ τίμια ὑμῶν γράμματα. Ideo 10. Maij 78. mihi rescribens, ait: ὁδορ ἐὰρ χαρμῶν; ἑτορ μᾶλλον βραβύλοιο, ἄδιορ: tantò sibi iucundiores alijs multis illas meas literas fuisse. Cūm autem ex Gerlachio, num ex alijs quoque locis D. Patriarchæ scriberentur, quæsiuissē: respondens is mihi 7. Mart. 78. Ad Patriarcham, inquit, nulli Doctorū Germaniæ, nec etiam aliarum nationum, scripserunt, præter D. D. Chytræum: qui uestro (opinor) exemplo monitus, anno 77. ad Patriarcham literas dedit: quas proximè unã cum uestris accepi: Dominoq; Patriarchæ Thessalonicam misi, expectans huc usq; responsū; Hæc, ille. Respondit ei Patriarcha 78. mense Maio: cuius Epistolæ editæ principium est: Σοφώτατε κῆρι Δαβιδ χυτράϊς, ἀπτηχῆτα τῶ ἀναδουμιάς, τῆς ἐν τῇ βροσοχῆ πόλει;

Dauidis Chytræi literæ Constantinopolin.

AD EPIST. XXIII.

Πορῆσαι) Transmiserat 15. Ianuar. 78. Patriarchæ, Thessalonicã uersus, per Præsbysterū: qui in demortui Ephesij metropolitæ locum succedere conabatur: sicut & successit.

Cometa.

τῶ φοβερῶ νομῶτῶ) Hic cometa, Cōstantinopoli, X. die Nonemb. 1577. conspici cœpit: Tybingæ uero, XII. eiusdem. M. Georg. Liebler, πωγωνίαρ esse iudicabat: ut qui corpus habens occasum uersus, barbam protenderet ad ortum hybernū. D. D. Philippus Apianus 13. Graduum longitudinem habere. In oppido uicino Imp. Reutlinga, 77. & in Ianuar. 78. peste obierunt nongenti sex homines.

Reutlingæ.

Ἐπιρροὴν ὑδατῶν) Tonitrua, 15. Maij 78. post 12. usq; post 2. horam diei, magna: & imbrium effusio ponderosa; inundatio lata, & nonnihil grandinis. Laceratio tunc uinearum, interitū alicubi hominum ac iumentorum, & in oppido Horba afflictio:

Inundatio circa Tybingam.

Ibi, proximo Iunio post, die eius septimo, nouem sagæ combustæ. Eius mensis 15. die, mihi chara filiosa Euxoxia diem suum obiit: quam tertio die post Esselinga, ubi pia socrus Maria Magdalena καλῶς nobiscum diuidebat, Tybingam equitans) sepeliui.

Κατὰ τὴν ὀρθογώνιον καὶ ἡροατίαν) Ut, quod 22. Septemb. 75. propè Budatskuam occubuit, à Turcis circumuentus, generosus D. Heruuartus, Baro Aurspergius, Landshauptman in Crain: cadente quoq; D. Friderico Vucixelbergio, & Daniele à Tettha: filio autem Heruuarti, D. Vuolfgango Engelbrechto, captiuo cum aliquot nobiles abducto: & uix tandem, magna pecunia redempto. Concionem in honorem interfecti habitam (ex primo Maccab. nono, de interitu Iudæ) generosæ & piæ uiduæ, D. Mariæ Christinæ Aurspergiæ (natæ ex generosa Spauria Valloceriaq; domo) M. Christophorus Spindlerus Goppingensis, Labati concionator (aliquando noster hic Discipulus) dedicauit. capita Aurspergij et Vucixelbergij, Cōstantinopolin hastis delata, L. Taleris redemit generosus D. Vngnadius Orator: & cupressinæ cislulæ inclusa, ad suos remisit. Meā aut Ciceronis lectionem, anno 1566. tres Aurspergij fratres, D. Heruuarti felicitis memoriæ filij, hic frequentarunt: D. Christophorus, D. Vuolfgangus, & D. Troianus: Pædagogo Ioanne Vuenckio Fachensi Hesso, utentes.

Deinde, die Martini, 1577. in mercatu Sixensi, 7. milliariibus infra Cassouiam, frē 2. millia hominum capta sunt, abducente Bego Vilneccensi. Sed ex Cassouia, & alijs præsidijs, milites circiter CCC. collecti, Turcas (qui circiter 1500. fuerunt) in fugam dederunt, circiter D. C. interficientes. Ita captiui illi, & præda, liberati sunt. Vesperis redeuntibus, conspectus ibi est ille magnus cometa.

D. Ioannes Ferenbergerus ab Auuer, prostrigauit apud Droesnicam, non longè à Vuhitscho, V. millia Turcarum: occisis eorum nongentis, multis captis: suorum autem tantum tribus amissis. Factum 22. Maij, anno 78.

Die X. Aug. 78. hic Tybingæ in Templo, Deum precati sumus: ut prosperam faceret expeditionem X. millium Styriorum, Crinabtiorum, Carniolanorum, Tyrolensium: armis recuperare uolentium arces circiter 23. ipsis per hos proximos annos à Turcis, tempore induciarum ereptas. Castra eorum sequebantur Concionatores, M. Christoph. Spindlerus, & M. Bernhardinus Steiner. Sed nihil effectum fuit: multitudinis aiffensionis (ut ferebatur) Ducum, & comitatus destitutione:

AD EPISTOLAM XXV.

Κατὰ τὴν χάλκινον) In insula Chalce, duo pagi Græcorum sunt: & Metrophanis μονὴ S. Trinitatis, collatione elemosynarum ibi extructa. Es hat in ins. Chalce (inquit, 1. Septemb. 77. ad me scribens, Gerlach.) nit uenit uon Constantinopel, der alt Patriarch Metrophanes (bei dem ich imm uerschmen Julio geuuesen: und er mich gantz freuntlich tractiert) ein schene bibliothecam: auß deren ich etlich bucher kunte lassen abschreiben. Hab mit uil zeit gehabt, sic zubesehen. Sunderlich aber gefunden, μεγάλλον βιβλιοθήκην φώτις παύσειας: ein buch in einer quart, darinn uil historie sein sollen. Hoff, ich uuell bald uider hinschiffen. Aber gelt ist nit da. Deinde, in alia Epistola 29. Decemb. 77. Fui heri, inquit, apud Metrophanem, uirum sexagenarium, plurimarū rerū peritū, & doctū: qui hisce ferijs, in suburbio seu pago, Constantinopoleos, ἀγία παρασκευὴ dicto, degit: ibi amplissimas ædes possidens. Missum me à generoso meo Domino librorum emendationum causa, liberaliter excepit. Copiam mihi fecit, secum in Chalcem (quò breui rediturus) nauigandi: conquestus, sibi aliquot libros furto ablatos esse: τὰ ἀρχαία Δαμάσκει, & Chronicon Manassis. Alibi ait idem Gerlachius: se, sæpius ipsum inuisentem, semper humanissimè exceptum esse. Descripsit etiam 16. Ian. 87. catalogum illius Bibliothecæ.

Εἰτε ἀσπρηλοῦ) Eustath. 23. Iliad. 1305 scriptionem tradit fieri interdum ἀσπρηλοῦ nonnunquam πλινθολοῦ, aliquando πυργηλοῦ, seu κατὰ βάρθ. Hæc qualia sint: ex manuscriptis quibusdam artificiosis apparet. Τῷ μεγάλῳ μακεδόνι) κίβωτι πολυτέλεις αὐτῷ προσερχομένους καὶ ἀλλῶν ἄλλοις εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν ἀσπρηλοῦ καὶ πυργηλοῦ αὐτὸς ἔφη τὴν Ἰλιάδα φερύσειν, ἐνταῦθα κατὰ βάρθ. Plutar. in Alexandro.

AD EPIST. XXVI.

Medico Chio, cōfessionē August. Probanti (inquit Gerlach. Epist. 7. Mart. 78. ad me) noimen est, λιόναρθ μονολώνης: nō ut antea scripserā (1. Feb. 77.) μινδώνι. Τῷ λογοθέτῃ, nonnulli improbanti, ἰέρξ: & Cantacuzeno affinitate iunctus est. Deinde in sermone familiari inquit: Incolæ insulæ Chij qui pleriq; omnes, Græci) moribus cultissimi sunt: & sæninarum ibi forma elegantiaq; eximia, ad rationem Italicam. Εἰκότως. Chius enim (ut Petrus Bizarus scribit) Genuensium fuit: olim eis ab Andronico Paleol. (maiore) data. Huic insulæ Solimannus inimicabatur: quòd biennij tributum dare neglexissent: & quòd receptum ibi haberet captiui, qui Byzantion effugissent. Ideo Pialus Bassa, cum classe 86. trirēmium 1566. ueniens: postridie Paschatis (die Aprilis XV.) urbis Chij præfectum, cum XII. primarijs uiris, tanquam necessarium colloquium, euocauit: & egressos (recusare enim non ausi) compedibus uinxit:

Inde insigni S. Georgij cum rubra cruce sublato, Turcicòq; passim per insulam erecto, ita huius potitus est. Præfectum deinde, & Senatores, cum omni eorum familia, Constantinopolim misit. Non multò antè, Epistolam Græcam, è Cypro (à Rectore ibi Scholæ) ad Scholæ Chienfis Rectorem, commendatitiam, habuerat Catilina Dulcis: ante id tempus stipendij apud nos illustris alumnus, & Discipulus meus. Eam, è Græcia reuersus (φιλαπόδημος γάρ) Esselingæ (quæ Academia nostra pesti, cesserat) mihi anno 67 legendam dedit: probè callès Vulgarè linguam Græcam. Dixit mihi, ideo Chios à Turca subactos esse: quòd Melitensibus cõtra ipsum 65 studeuisset. Scripsit in libello D. Martini Aichmãni Esselingensis (postea Doctoris V. I. Tybingæ creati) hoc dictũ.

ὁ φρόνιμος, μετὰ τὴν καιρῶν ————— ἐφύλαξε, ἀμπελί: καὶ γαίλια γέλια γίνεται ————— ἡ ἀγγυρίδια μέλι.

Poco à poco si pela l'occa.

Festinalente.

Id est, Homo prudens, progressu temporis plantat vineam: & paulatim procedendo, fit uua acerbæ, dulcis. Pedetentim depilatur anser:

Quantum ad hos 4. præcedentes Græcos atinet: accepi 28. Iunij 1581. literas: Constantinopoli i. Mart. scriptas. in quibus Solomon Schuueigherus, his uerbis scribit. Euuer begeren ueegen der antuort briefen, der gelerten Griechen: seind mit tod der zeit abgangen. Redeo ad Catilinam Dulcem: seu Catharinum, ut se postea appellauit: cui commendatitiæ Corcyræ datæ (in insulam Chium, & ad Hermodorum Lestarchum, ut puto) accepi 2. Octob. 81. à clarissimo uiro, amico meo colendo, Ioanne Thalia, Northusæ Med. Physico. Sunt autem hæc, cum ipsius Catilinæ interpretatione latina: sicut eas τῶ παύν καὶ σιβασιμῶ με κωρίω μεγαύλω καὶ ἀδρῶ descripserat.

συγγνωσάτε με ἀφ' ὧντι, ἀπο μέρους τῆς πόλεως θιλω να γραψῶ τῆς ἀφρονίας σὺ καὶ ἀλεπῆ, ἀλλὰ το εἶσι με εἶδω, τὸ πορρωτισμῶ, μὴ νομῶ να σὺ παρὰ τοσο του παρὼν κωμιτῆ τῆς πόλεως με, κυριω κωθεριμῶ γλυκῆ, υγερ διακα δολτρε φραντρεσσῶ. ο ποιῶ ιτῆνιῶ ἀνθροπῶ, ἰσοθλι, & ἔγνωρισκ, εἰς καλλῶ ἀριτῆν: καὶ γῆρσῶ να μαθῆ γραμμα, καὶ γλωσσῶν ἑλληνικῶν, καὶ ὡς ἀνθροπῶ, πῶ αὐτῶ συνισκῆτῆ σὺ σὸφῶ ἀνδρῶς, ἐνομαῖσι ἐρμολογῶ, ἐπαρικαλισσῶν με, ἀνισιῶς ἐχω φιλιαν εἰς: τὰν το παρὼν: να τὸμαρσιμῶ ἀνδρῶ, καὶ ιτῆνι ἀλλὰ το βαρῶ, ἀπὲρ με τῶ ἀφροντιαν σὺ, σὺς τὸν παρὰ τοσο: καὶ παρὰ τοσο, να τὸν σὺν τρεῖτε καλλὰ καὶ τὸ ἀλλὰ ἀλλοθῶ, ἀλλὰ τῶ ἀγαπῆ με, ο θεῶ ἰσοδολτρεσσῶ τῶ ἀφροντιαν σὺ, οποιῶς φιλισῶ τὰς χεῖρας, με εἰς το ἀπῆ, εἰ τῆς κορμῶς.

τῆς ἀφροντίας σὺ μικρῶ καὶ τὰ πᾶνθ ἀδελωτῆς, Διμητριῶ μαρμαρῶ.

καὶ ἀλεπῆ, λεπῆς, particulatim τὸ πορρωτισμῶ, intelliγῶ τὸ ἀλλοθῶ, τῶν.

Fort. δὲ καὶ σα δολτρε,

Generose Domine, uia Constantinopolitana scribam T. D. de aduentu meo, in has terras. Hoc solum est, ut tibi cõmendem latorem harum D. Catharinũ Dulcem, id est, ex familia Dulcium Gallum. Qui adhuc iuuenis appulit animum ad bonam uirtutem & cupit discere literaturam, & linguam Græcam. Audiens enim Istic esse uirum doctum (Hermodorum) orauit me: ut, si qua mihi intercederet amicitia, eum cõmendarem. Proinde ea fiducia, quam in te habeo, T. D. eum commendo: orans, ut pro uirili eum bene tractetis propter me. Deus in multas annos seruet D. T. cum tota domo. Ex Corcyra.

T. D. paruus & humilis seruus Demetrius. Neandro hoc quoq; Catharinus scripserat.

ὡ δολγε με τῆρ ἀγαπῶν, ὡ δολγε με τῆρ θιλω, ἡχαμμετιμῶ μαγίλα, να τῆρ ἀλλοθῶνισῶ, φορῆτε με σιδερεκ, καὶ σὸσῶτε με βαθῶ, να με βαρῶν τὰ σιδερα, να με σκῆπαρῶ βαθῶ, καὶ βαλετε εἰς τὸν κολπορ με τῆρ κεφαλορ φορῆτε να με ἀκῆνῶνι τὸ θῆριον, να τῆρ ἀλλοθῶνισῶ.

Sic interpretor.

Dulcis amica meo quam amo, amica mea quam uolo, habuit mecum genus. ut illā obliuiscar, onerate me ferro, & trudite me in altum: ut me degrauef ferrum, ut me tegat altum. Et iacite in sinum meum tricripitem anguem: ut me mordeat ea bestia, quo illam obliuiscar.

AD EPIST. XXVII.

Hieraci huic scripsit: quod dicebat mihi D. Gerlachius: placiturum uiro, si ei scriberem. λογοθέτης, præfectus λογοθέτης, acceptorum & expensorum, magister rationem.

AD EPIST. XXVIII.

Antequã Melenico præponeretur D. Methodius: ei sic scribebatũ. τῶ ἰσωτῆτῶ ἀλλοθῶν τῶ ἀναγγελλῶ, κωρίω μισοθῶ, τῶ ἰσρημονῶ. Melenicus, ciuitas (ait Gerlach.) non longè à Thessalonica est. Apud Georg. Cedrenum (in imperio Basilij: qui ante & post CIO X. Christi annum imperauit) dicitur: Imperatorem εἰ θῆν εἰς

Melenicus

514 Annot. in Turcogr. librum VII.

Vulg. lingua
Graeca.

τὴ Ζαγόρια: οὐθὰ τὸ λίαν ὀχυρὸτάτην ἰδρυθεῖσα φρούριον, ἐ μιλένι⊕: ἐπὶ τιν⊕ πέτραις ἰδρυμένον: κρημνοῖς καὶ φάραγγι βαθυτάταις περὶ τὸ βορρῆθεν φεφραμένον. Venisse ad Zagoria: ubi in longè munitissimum castellum con-
gerunt Bulgari, Æthiopicum nomine: in saxo situm, ac precipitijs ἔπι ἰαλλίβις ἀλτῖσσις undiq; cinctum. Eum Im-
peratorem, Bulgaria subacta, Zonaras ait triumphum dixisse τιάρα ὀρθία ταυνοθέντα (alta tiara lectum) quam
ὁ διμυώδης καὶ πολλὸς ἀνθρώπων (Vulgus) vocet τῦφον: forte à τύφῳ, superbia. Unde, valde antiquam esse corru-
ptam linguam Graecam, apparet. Ζαγορά, ἢ μυσία, Mystia: ubi Hæmus, mons: ut est apud Choniatham.

Καὶ ἄλλοις τιμίαις ἀνδρασίῳ) D. Patriarchæ, ἔπι ὑτρίῳ; Zygomalæ, ἔπι Hieraci, ἔπι Schueighero. In literis ad
D. Theodosium, 13. April. inter alia hoc posui. ἔπι ἐν σαξονίας ἰπανηλθον ἢ κῦρι⊕ καγκηλλάρι⊕: ἀλλ' ἐν εἰς μα
κρὰν ἰπανηξερν προσδύκμιος ἔστιν, ἐπὶ ἢ νιῦ ἀπὸ τοπῆρηπῆς (ὄν, προπαγκηλλάριον ὄνομα ἴσμεν) ὁ κύριος θεοδωσίος
ἐ σνέπφι⊕: ὁς τῆ σύμφορῳ, ἢ ταῦτα ἔγραφομ, ἔλεξέ μοι, ἀπὸ τῶ οὐ τῶ οἰκίῳ αὐτῆ οὐτὶ κέντι ἔτῳ. ἐγὼ μὲν, ἔπει, νιῦ
λίαν πολυάχολ⊕: ἄλλως τε, καὶ ἔλθῃσι μοι ἔκ τῶ ἀρχοντῶ ἡμῶν οὐτολῆς, περὶ πράγματῶ ἀναγκάις, σὺν ἢ, φίλε
παιδιῶ κρῶσι, γράφομ τῶ κυρίῳ θεοδωσίῳ, ἀσπασκί αὐτὸν ἐξ ἐμῶ φιλιώτατῶ: καὶ δήλωσον αὐτῶ, ἡμῶν τὸ δῶρον
αὐτῶ, πῶ τῶ νουχίῳ βίβλου, πᾶν ἡδὺ καὶ τίμιον εἶναι: καὶ με, δια μέγαλας αἰτίας, αὐτὸ ἔπι εἰς τὸ τῆς ἀνασημα-
κῆς βυλῆς σινιδίριον εἰσενεγνῆν: ἀλλὰ τὰ μὲν εἰς τῶ ἰπανηλθον τῶ κυρίῳ καγκηλλάριῳ, τότε γὰρ ἔπι αὐτῶ, τῶ
σινιδίριῳ σινισῶν ἀπιδύσει: καὶ μετὰ τῆς σὺν τῆς ἀπαθυμίας βιβλιοθήκῃ, εἰς μνήμιον τῶ κυρίῳ θεοδωσίῳ ἀ-
πιδύσεται. ταῦτα μὲν, ἔπι ἡμῶν: τὰ αὐτὰ δὲ, καὶ ἢ κῦρι⊕ ἰερβραῦνδ⊕. ἐγὼ δὲ, ἀπὸ τῆς κ'. τῶ ἔγγιστα δεκεθῆ, ἐ-
ως τῆς ια'. τῶ νιῦ ἀπιδύει, ἀπιδύει ἀμῶν ἐμαυτῶ τὰ τέρα ταῦτα: τὸ χρονιὸν καὶ σταντῆν τῶ μακρόν: τὸν γρη-
γορίον εἰς τὸ ἄσμα τῶ ἀσμάτων: καὶ τὸ χρονιὸν θεοδωσίῳ τῆ μιλιτῆν, μετὰ τῶ πατέρῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ ταῦτα πάντα, σὺν κλάμῳ χλινῶ: τίς αἰεὶ ἰσάμῳ ἔπι προσέτι ἢ ἢ ὀσημῶναι σὺν τὸ σῶτω, δύο ὥρας σὺν τῆ ἀνα-
σημίας διδύσκου, ἢ ἄλλα ἀχολύμῳ. ἀλλὰ μετριάσω μετὰ ταῦτα σὺν τοῖς πόνοις (ἀπολοίμῳ γὰρ ἀπὸ τῶ πρῶ-
θισμίας) εἰ καὶ ἀδύτωρ ἡμῶν, τὸ χολῶν ἔπι.

ORATIO DOMINICA VULGARI L.

Πατὸρ ἡμῶν, ὁποῖος εἶ ἐν ὕψους ἔθρονῳ, ἀγιασθὲν τὸ ὄνομα σου. καὶ ὅρτι ἡ βασιλεία σου, τὸ βίβημα σου γίνεται
ἐπὶ ἐμ τῆ γῆ, ὡς εἰς τὸν βρανον, τε φῶμι ἡμῶν δόσι ἡμῶν σιμαρῶν, καὶ συχορασι ἡμῶν τὰ κρημάτῳ ἡμῶν,
ἐπὶ ἡμῶν διχόρκασην ἰκείνῳ, ὅπῃ καὶ ἀδύτωρ. ἔπι μὲν πόρνης ἡμῶν εἰς τὸ πειρασμοῦ
ἀπιδύει σῶσω ἡμῶν ἀπὸ το κακοῦ, κμῶν.

TYRCO.

TVRCOGRE-
CIAE LIBER

OCTAVVS:

alias aliquot EPISTOLAS, extra Constanti-
nopolin, inter Tybingensis Academiae
Professorem MARTINVM Crusium
& Græcos, commutatas
habens:

Græcè & Latinè ab ipso Crusio editus,

Unà cum eiusdem Annotationibus.

V 4

ΑΛΛΑΙ ΤΙΝΕΣ
ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΚΡΟΥΣΙΟΥ
πρὸς ἑλλήνας, καὶ ἑλλήνων, πρὸς αὐ-
τὴν Ἰταλίαν.

ALIAE ALIQVOT
MARTINI CRVSI AD GRÆCOS,
& Græcorum ad ipsum Epistolæ,
ipso earum Interprete.

ΚΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΩ ΤΩ ΠΟΡ-
τω, Κρητὶ σοφώτατῶν ἑλληνικῶν δι-
δασκάλῳ, ἐκ γενέθου.

D. FRANCISCO PORTO CRETEN-
si: doctissimo apud Geneuates linguæ
Græcæ Professori.

3. per conscruatorem humani generis.

χαίρα μὲν τῷ σωφρονεῖ τῷ ἀνθρώπινῳ γένει.

*Iamdudum diligenter operam dedi: ut no-
titiā cum aliquo Venetijs Græco inirem;
sed adhuc eo conatu frustratus sum: nescio,
propter quā causam. Audiui deinde, doctissi-
me vir, de te: nep̄e te & Græcanici generis esse
& doctrinā Græca præclarè instructū, & hu-
ius in Schola Geneuensi Professorē. Ea re
valde letatus sum: sperans, quod illic non suc-
cessisset: saltem hic ad voluntatē meā cessurū.
Nihilominus tamē, licet tali cupiditate incē-
sus essem: non statim ausus fui, literis tibi ob-
strepere: qd̄ metuebā, ne aut temerarius, aut
etiam impudens, viderer. Hoc modo, multum
sanè temporis, in hoc meo silentio effluxit: do-
nec serò tandem, illud mihi audendum duxi.
Cupio igitur, eruditissime vir, tibi notus fieri:
tanquam Græca lingua, Græcanicæq̄ gentis
(cuius sub Barbaris seruitutem, crebro & ma-
gnopere doleo) admirator & amicus: si quis-
quam meæ gentis alius. Proinde te, quam ma-
ximè possum, oratum volo: veniam huic au-
daciæ meæ des: meq̄ desiderij mei compotem
facias. Maximam enim voluptatem cepero: si
ex clarissima Græciæ reliquiis, ego homo Ger-
manus, unius saltem natione Græci viri, noti-
tiam & compellationē consecutus fuera: idq̄
in parte felicitatis putabo. Sed bona spes me
eius rei tenet: dum considero humanitatē &
elegantiam Epigrammatum & epistolarum
tuarum: quæ in diuersorū libris conspexi. Gra-
tificare mihi ergo, Græcorum præstantissime:
cumq̄ hoc gratificatus fueris: adde etiam hanc
gratiam: ut doctissimū virum, Typographū
celeberrimum,*

Cupiditas
notitiæ cum
homine Græ-
co.

Ea spes de
Franc. Porto
est.

Humaniter
ergo gratifi-
cetur.

ἐπιθυμία τῆ
γνωστικῆς
κινῆσθαι ἰτα-
λίαν.

καὶ νυνὶ γε τῷ
κυρίῳ φραγκ-
πίστῳ.

χαίρα σαυτῷ διὰ
προσέλευσιν.

πρὸ πολλῆς μὲν ἤδη παρεδάσασα, γνώριμὸς
πνιτὶ ἐνετίησι διαγόντων ἑλλήνων γκεοδῶ: τῶ
μα προθέσεως ἀπέτυχον μέχρη δ' ἔσο: ἐκ
εἰδῶς τὸ αἶτιον, τί. ἐπιπλάσθαι, πρὸς τὴν
πείρασ, σοφώτατε ἀνὴρ: ὡς ἑλλήνός τε τὸ γέ-
νην ὄντι, καὶ τῆς ἑλλήνικῆς παιδείας δὲ μά-
λα ἔχοντι, καὶ ἐκ γενέθου ταύτης πρὸς ὧτος:
σφόδρα ἐχάρην, ἐλπίζων, εἰ μὴ ἐκείθεν, ἐν-
τεύθει γὰρ τῶν προκειμένων ἐπήβολον γκνη-
σεατομ. ἀλλ' ὁμως, καίπερ ἔγω προθυμίας ἔ-
χωμι: ἐκ δ' αὖθις ἐτόλμησά σοι, Ἰταλίῳ
πράγματι παρέχην: φοβόμενον τὴν τῶ
προπέτης ἢ ἰσως ἀναιδῆς, φανήσεσθαι κίνδυ-
νον. ἔγωγος ἀρεθὸς συχνὸς ἤδη χρόνον, τῆσι
πῶμα ταύτη ἐξερύνη: μέχρη δ' ὅσον, ἔργον
μαλ' ἀποληπτικὸν ἠγησάμην. Ἰταλιῶν
τοίνω, λογιώτατε κύριε, ἔγω σὺ γνωστικῶν:
ὡς τῆς ἐλλάδος φωνῆς, καὶ τῆς ἑλλήνικῆς ἔθνης
(φευτῆς αὐτῆς ὑπὸ τοῖς βαρβάροις δ' ἐλάσας)
θαυμασῆς τε καὶ φίλῳ, ὡς ἐδ' εἰς τῶν ὁμοεθ-
νῶν μάλλον. βέλομαι ἔμ, ὅσον δ' ὠνάμαι, δεη-
θῆναι σα: συγγνώμῳ μετὶ τῆς τόλμης δ' ἀπα-
νεῖμαι: καὶ μετὰ τῶν πῶμα ἰταλικῆ καὶ ἀσῆ-
σαι: λίαν ἠδ' ἠσόμενον, εἰς τῶν τῆς ὀνομασο-
πέτης ἐλλάδος λειψάνων, καὶ ἐνὸς τῶν γε-
νεῶν ἑλλήνων ἀνδρῶν, γερμανῶν, γνώσεως
καὶ προσρήσεως ὀτυχοίην. Εὐελπίς δ' ἀρεθὸς
εἰμι: τεκμαιρόμενον τῶν προσηνῶν καὶ κομ-
ψῶν, ὡς ἔγω σὺ ἐκδοθῆναι τῶν ἰταλικῶν
τῶν καὶ ἰταλικῶν, ἐμ διαφόρων βίβλοις ἐ-
δομ. χαίρα σαυτῷ τοίνω, ἑλλήνων ἀρεθῶν καὶ πε-
δῶν καὶ ἀτῆ χαίρα, πρὸς ὧτος καὶ ταύτην
τῶν χαίρα: τῶν τῶν ἑλλογισμῶν τῶν
τυπογράφῳ, ἔγω ὁμῶ φιλικῶς ἀπα-
ζέω:

Ζεῶται Ἐρρίτες Φημί, τὸν σεφάνων ἄξιον εἶ
Φανου. Ἐρρώσο ἐν χειρῶ ἴππ' μήκισον. Ἐκ
τυβίγγης, τῆ β'. σεπτεμβερίῳ ἰσταμένῃ, ἐν ἔτει
α φ ο.

celeberrimum, Henricum Stephanum nomi-
ne meo salutes. Vale beneficio Christi quam
diutissime. Data Tybingæ postridie Calend.
Septemb. anno salutis CIO IO LXX.

Μαρτίνῳ ὁ Κρῦσι, ἐν Τυβίγγῃ τῷ
λατίνικῳ καὶ ἐλλείκῳ, κατὰ τὴν
μετριοτήτα μὲθ' ἀ-
σκωμ.

Martinus Crusius, Latina & Gre-
ce L. L. Tybingæ Pro-
fessor.

β'. ΤΩ ΚΑΛΩ ΚΑΓΑΘΩ ΑΝΔΡΙ,
Μαρτίνῳ τῷ Κρῦσι: τὴν τῶν ἐλλείκων
καὶ λατίνων παιδείαν διημοσίαν
ἐν Τυβίγγῃ διδά-
σκόντι.

MARTINO CRVSIO, PVBLI- I.I.
co utriusque linguæ in Academia Genua.
Tybingensi Profes-
sori.

Φραγκίσκῳ ὁ πῦρ, Μαρτίνῳ τῷ
Κρῦσι εὐπρεπίην: καὶ χαίρειν ἐν
χειρῶ, τῷ σωτήρι ἡμῶν.

Franciscus Portus, felicitatem, & per
Sotèrem nostrum Christum
letitiam.

Τὰ μὲν γράμ-
ματα, αὐτῷ
δικτα,

Ἐχθμισαμιν τὰ παρὰ σὲ πημφθέντα μοι
γράμματι: ἐν οἷς τὰ τε ἄλλα, καὶ τὴν σὺν φι-
λανθρωπίᾳ, καὶ κάλοκαγαθίᾳ, ἡσασάμενην
καὶ ἡγάδην: καὶ τὴν τῆς ἐλλάδος τύχην
ἀπωλοφυράμεν: ἐθαύμασα τὸ ἦθ' ἡμῶν, καὶ τὴν
τροπὴν: ὅτι σὺ, τοιῶν ὄντων, ποσαύτῳ ὁμῶς
σπασάμεν: ποιεῖς τὰ γυναικῶν γυνέσθαι ἀνθρώ-
πων: ἐλλείκῳ μὲν τὸ γὰρ, τὰ ἄλλα δ' ἐ, παιδεί-
ας, καὶ καλῶν, τῶν τοῖς τῶν ἐλλείκων σοφοῖς
ὑποαρχόντων, ἢ παντελῶς ἀμοιρῆντι, ἢ με-
τριώτατα μετέχοντι. ἐδ' ἀκρυσά δ' ἐ, ποσαύτῳ
ἀκατασυσσίαν, καὶ τύχης μεταβολῆν, γεγονέ-
ναι: ὡς τὰς ἀθῆνας, τὴν τῆς ἐλλάδος ἐλλά-
δα, τὸ φῶς τῆς οἰκουμενῆς, τῶν ἱερῶν τῶν με-
σῶν σηκῶν, τὴν ἀπασῶν τῶν ὑφ' ἡλίου ἐλθ-
θερότάτῳ πάλιν, δ' ἐλλείκῳ (φῆν) νυκτὶ βαρ-
βάρους, καὶ ὀλέθρους καὶ ἐδ' αὐτὸ τὸ πῦρ φανέ-
σαστον ὄνομα Διφσωζέμ: παιδείαν δ' ἐ, καὶ λό-
γους, ἄλλα καὶ τῆς γῆς, ἐν ἔθνεσιν ἀλλοδαποῖς
(βρεταννοῖς ἰσχυροῖς, κέλταις, καὶ Γερμανοῖς)
ἀσκηθῆναι, καὶ Διφσημοῦ εἶναι. Ταύτῳ ἐδ' ἀ-
κρυσά τὴν τύχην, ἀναγνῆς τὴν σὺν ἴππ' ἴππ' ἴππ' ἴππ'
λέν: καὶ διεξελθῶν τὰ κατ' ἑκάστου αὐτῆς,
μετ' ἐκπαλήξεως. Οὐ μὲν, ἀλλ' ἐπέσθ' ἡ τῶν
πάντων Διφσ' ὀχῆ: καὶ ἐδ' ἐν ἐστὶ τῶν ὄντων, ὅς
πέρ ποτε εἰς πείρα μὲταβολῆς οὐκ ἔρχεται:
οἷς ἐοικυῖα γυναικῶν τὸ πεπερωμένον: καὶ σερκτε-
ρον, ὅτι ἐν ἀλλοφύλοις ἐθνεσίν, καὶ πῦρ τῶν τῶ
τῆς γῆς οἰκῶσιν, ὑποπλάτῳ, καὶ τοιῶν, οἷς
οἷς ἐ σὺ, ἀνδρῶν, τὸ τῆς ἐλλάδος ὄ-
νομα, δὴ κὲν μήτερος γνησίας τιμᾶται, καὶ
ἐδ' ἔργεται, καὶ φαίνεται τριπλῶ ὄφητον εἶναι.
Ἐγὼ

τῆς ἐλλά-
δος, καὶ τῶν
ἀθηνῶν, ἐ-
πολεμῆ-
μός.

ἄλλ' ὑπομ-
νήσειν.

Epistolam ad me tuam accepi: in qua cum
alia, tum humanitatem bonitatemque tuam,
complexus cum admiratione sum: Graciaque
fortunam deploravi. Sed & animi tui indu-
ctionem admiratus fui: quod tu, licet talis,
tantum studij in eo ponas: ut notus fias ho-
mini: qui, quamvis natione Græcus sis: cæte-
ra tamen, eruditione, & ijs bonis, quæ apud
sapientes Græcos inveniuntur, aut omnino
careat, aut certè exiguè participet. Proinde
 flere cæpi, tantam rerum instabilitatem ef-
se: tantam fortune commutationem existi-
se: uti Athenæ, ipsa Græcia Græcia, lumen il-
lud orbis terrarum, sacrum Musarum de-
lubrum, illa omnium Solis aspectu collustras-
tarum libertissima libera sibi que urbium,
nunc seruiat (hei mihi) mancipijs Barbaris
& pestilentibus: adeo, ut ne nomen quidem
situm celeberrimum retineat: doctrina ve-
rò, & eloquentia, ibi nata & educata, ali-
bi terrarum, apud alienas gentes (Britan-
nos extremos, Gallos, & Germanos) irade-
iur, exerceatur, illustris sit. Hanc, inquam,
deploravi fortunam, Epistola tua lecta: sin-
gulisque eius sententijs, cum stupore percur-
sis. At tamen, quia vicissitudo omnium re-
rum est nec in rerum natura quicquam, quod
non aliquādo mutationem sentiat: patienter,
& generoso animo, quod Deus sic fieri voluit,
ferendum est: & gratia habenda, quod apud
alienigenas tamē & remotissimos terræ inco-
las, à plurimis, cuiusq; similibus, viris, Græciae no-
mē sustineatur: & tanquā germana mater, he-
noreitur, colatur, maximoq; opere exspectatur.
Ego

Iucūda mihi
Episto-
la tua fuit.

Athenas &
Græciam
deleco.

Athene, hoc
die Satines;
pro, it' abū-
ras.

Sed feren-
dū est hoc.

ἀρχαῖα μοι.

Εγὼ δ' ἐσοὶ χάριτας τὰς μεγίστας ἔχω, καὶ ὁμολογῶ, τῶν τῆς πῆς πρὸς ἐμὲ σου παροδυσμίας, καὶ φιλοφροσυνῆς: ἀνδ' ἦς, ἐλπίδας ἔχω ἀγαθὰς, ἀμοιβῶν σὲ τὴν πρὸς ἐπὶ πρῶτον ἴσως. Δέχομαι τοίνυν, φίλη κεφαλή, τὸν ὀνόμα: καὶ ἔρμαιον ὄρεϊν με τὸ πρῶτον ἀλφειοῦ ἠγάμεν: τὴν σμυνοτάτῃν λέγουσιν τῶν τῶν φίλων: περιεσομένη διαφυλάττει: καὶ μετὰ πίεσης Ἰπτιμελείας αὐτῷ οἰκισθῆσαι τε, καὶ θρέψαι: ἐφ' ᾧ τε αὐξηθεῖσιν, καὶ εἰς ἀκμὴν κἀπὸ τῆς εὐχῆς, σὲ τε καὶ ἐμὲ ἀφείναται, σὲ μὲν, τυχόντων ἔφαθ' Ἰπτιθυμῶν: ἐμὲ δ' ἐ, τοῖσδε τὸν φίλου ὄροντων: ὡ πάντοτε ἀγαθὰ περὶ ἑστέ, οἷός τε ἔσομαι. Ἐρρώσο, τιμὰ μοι κεφαλή: καὶ ἀντιφίλει ἡδὴ τὸν σέθεν ἀείζοντα.

φιλίαν ἐπὶ χεῖρι.

ἐν Γενέβη ἀνθεστηλών 15, ἔτει τῷ αὐτῷ τῆς χρεῖς 5 Θεολογίας α φ ο.

Accepi Tybingæ hanc Epistolam (Κρῆσι) die 15. Janu. 1571. missam Heidelbergæ à D. Hieron. Zancho.

ἐμὴ πρὸς αὐτὸν μεφαιλάωδης ἀρχαῖα.

Ἀντιπέθαλα δ' αὐτῷ, μουνυχιῶν τιτάρτη φθίνοντα, μετὰ ἄλλων καὶ τῶν: ὅτι δεξιόμον αὐτῷ πῶ ἐπιστολῶν, τηλαιάντης ἐπὶ τῆς χάριτος: ὡς ἔχ' ἀπαξ μόνον, ἀλλὰ πολλὰς, ἀγαθῶν: καὶ πολλοῖς ἄλλοις τῶν παρ' ἡμῖν λογίων δεῖξαι: καὶ τῷ πάντῃ Σχημῶν ἐγχειρῶσα: ὡ καὶ μάλα καταθύμιον φανῆναι χρεῖμα: τίλ' δ' ἐ, ὅτι ὑπὸ τοῖς φιλοτάτοις μενεμυλίσι φυλάττω ἔχω. Τί σὺν λοιπὸν (ἐφίλω) ἀλλο: πλὴν τῆς ἐμῆς μεγίστης ἔχειν καὶ ὁμολογῆσαι τὰς χάριτας: διότι ἔτῳ φιλανθρώπως, τὰ παρ' ἐμῶ ὅπως δύνωσι γράφοντα ἀπεδέξω: καὶ ἔτῳ προσινῶς ἀποκρίνωμαι πρὸς αὐτὰ καταθέσω: ἴσως ἐπὶ μάλιστα, ἀδελείμι κῆρι: καὶ κατὰ ῥῆμ φέροιτό σοι τὰ πράγματα πάντα. Εγὼ δ' ἔ ποτε πᾶν σομαί σι δὴ τὰ τιμῆς καὶ κίσεως ἔχωμ.

Υ. ΚΥΡΙΩ ΦΡΑΓΚΙΣΚΩ ΤΩ ΠΟΡΤΩ, καὶ τῷ ἀγαπητῷ αὐτῷ ἡεῖ, ἀνδ' ἔσαι λογιωτάτοις καὶ φίλοις, ἐν Γενέβη.

Εὐχρεῖσ' ᾧ χαίρειν.

τῆ ἐπιστολῆς ἀφορμή.

Μέχρι τῆ παρ' ἡμῖν ἐν τυβίγγῃ διατρέψας, καὶ νῦν αὐθις ἀπερχόμεν, ἀπαρδ' αἰὸς νέος, καὶ

Ego quoque gratias tibi maximas & habeo & ago, pro isto erga me studio, amicæque animi propensione: pro qua etiam me dignam tibi gratiam relaturum spero. Accipio igitur, amice, augurium: lucrumque, mihi insperato contigisse magnum existimo, amicitiam hanc: quam etiam conservare studebo: omnique diligentia, tanquam filiam virginem domi studiosè educare: ut crescendo maturitatem & florem ætatis assecuta, utriusque nostrum oblectamento sit: tibi, compositi facti voti tui: mihi autem, qui talem amicum inuenerim: quo læter, & apud alios glorier. Vale, charissime, meque mutuo ama.

Gratias tibi ago.

Amicus ero.

Data Genevæ X V. Nouemb. anno à Christo nato MD LXX.

Rescripsi D. Francisco 28. Mart. 71. inter alia ponens. Me, accepta eius Epistola, tanto gaudio affectum fuisse: ut non semel tantum, sed sæpius, legerim: atque, cum multis alijs apud nos Doctis monstrasse: tum etiam excellentissimo Philosopho Schecio exhibuisse: cui valde illa placuerit: me denique asseruare eam inter res meas charissimas. Quid igitur restat (inquam) aliud: nisi ut maximæ tibi à me & habeantur, & agantur, gratiæ: quòd tanta humanitate meas qualescunque literas acceperis: tantaque benevolentia respondere ad eas uolueris? Viuas quàm diutissime, vir honorande: rebus ad uoluntatem tuam prospere fluentibus omnibus. Nunquam ego te teuereri desinam.

responsionis ad præcedentem Epistolam summa.

Gratiarum actio.

Promissio.

CLARISSIMIS ET OPTIMIS viris, D. Francisco Porto Cretensi, & D. N. Porto filio eius: apud Genevates studium Græcæ literaturæ regentibus: amicis suis colendis.

Salutem per Christum.

Postquam aliquandiu apud nos Tybingæ comoratus, discedere rursus constituit, bonus et charus mihi

Occasio scribendi.

Αἰτίαι, καὶ
ἀντί.

καὶ φίλοι μὲν, Γάσπαρ ὁ Βωϊνός, κλεινὰ ἰα-
τρὰ ἐν τῇ βασιλείᾳ πόλει υἱός, πρῶτος ἔμε,
εἰ τι ἔχοιμι, πρὸς σὺν κυρίως πόρτας εἰς Γενέ-
βωζαράψαι. Εγὼ τοίνυν, τῆς ἀφορμῆς διχα-
ρίτως λαβόμενος, γράφω: αἰτέμνος τι ὑ-
μῶν, τίμιοι κύριοι: εἰς ὃ, ῥαδίου ὑμῶν χαρῆσα-
δαί μοι. Καὶ μάλλον, τῶν αἰτημάτων κατε-
βαρῆσαι: ὅτι ἐπιχρῆν, ἡδὲ παρὰ τῆς αὐθεντίας
σε, κύριε Φραγκίσκος, πρὸς ἐννεὰ πηχέων ἐ-
μοὶ γραφείων φιλικώτατα Ἰησοῦ λέω, ἐλα-
βορ, ἐν τοῖς γραφείοις με κειμηλίοις φυλάτ-
τω. Σὺ δ' ἐ, ὡς ὄγκος τῶν ἐνδοξῶν κυρίως Φραγ-
κίσκος θάλασσα (ἔτι τὸ πνεῦμα ὄνομα, ἔτι νῦν ἐ-
γὼ ἡδ' ἐμ: ἔτι ὁ καλὸς Γάσπαρ δηλῶν ἐδύ-
νατο) δέομαι μάλα: διὰ γραμμάτων ἐμοὶ
σαυτὸν προσοφῶν, γνῶριμον καταστῆσαι: ὡς
ἀόκνως ἀντεπίσταντι πρὸς σέ: καὶ φίλον σέ
ἐμαυτῶν (ἐάν πέρ μοι ἀπαξίωσις) ποιησιμῶν.
ὅ δ' ὑμῶν αἰτέμνος: ἐστὶν τινὰ ὀνόματα καὶ λέξεις
τῆς κοινῆς καὶ δηλώδους κατὰ τὴν σήμερον
ἐλλὰ δα γλώττης: ὅπερ ἐμοὶ δι' ἄλλου κατὰ
ῥῶν καὶ ἀνοήτων λέξεων παρ' ὑμῶν σαφηνι-
σθῆναι δέομαι: ἐν τῷ τῆς τῆς Ἰησοῦ ἐγκλει-
σθέντι χάρτη σημειωθέντα: αὐτὰ ἴσ, ἐπ' ἀν σε-
σαφηνισμένα ἢ, ὡς ἀν πρῶτον ἐξῆ, πρὸς ἐμὲ
ἀποπεμφθῆναι. Εἰρώσθε, βέλτεροι καὶ τίμιοι
ἀνδρες: συγγνώμην ἐμοὶ τῆς τόλμης νέμον-
τες: ὡς τῆ λογιστῆ ὑμῶν, εἰ πρ' ἡμῶν, ἡ
ἀνθυπηρετῆν προσθύμω ὄντι. Εγραψα ἐν τυ-
βίγγη, τῆ ἰ. Αὐγύστ, ἐτεὶ τ' σωτηρίας α φ π.
ἐ τῆ αὐθεντία ὑμῶν ἐποιμ ἡσθηρετῆν,
Μαρτῖν ὁ Κρύσιος, ἐν τυβίγγ-
γῆ διδασκάλος.

ἐφ' ὃ ἐπίθε-
σιν μοι λίαν
ξένην τινῶν
γονήσι δαί-
κων ὄν.

mibi invenis, Caspar Bohinus, clari apud Basi-
lienses Medicæ filius: hortatus me est, si quid
haberem, Dominis Portis Genevam scriberem.
Ego itaq, hanc occasionem mihi gratularis,
nunc scribo: ut petam à vobis aliquid, clarissi-
mi viri: in quo facile mihi gratificari potestis.
Ac magis etiam id ausus sum: quod illam Epi-
stolam, quam tu D. Franciscæ, antè IX. circi-
ter annos, ad me humanissimè scriptam misis-
ti, adhuc in meo chartaceo thesauro Græco
asseruo. Te verò, nobile clarissimi viri Fran-
sci germen (cuius mihi exoptatum nomen, ne-
que nunc in mentem veniebat: neque à Caspa-
re indicari poterat) valde rogo: ut scribendis
litteris, te mihi notum humaniter facias: ut pro-
te ad te impigrè rescripturo: & te mihi amicū
(modò ne dedigneris) facturo. Ceterum quod
à vobis peto, hoc est. Annotavi hinc inde ali-
quot Dictiones vulgaris, hodieq, prostrata, lin-
guæ Græcæ. Eas ut mihi alijs vocabulis, puris,
& intellectu facilibus, interpretemini, rogo
(quas huic Epistola in charta notatas, inclu-
si) easq, ubi expositæ fuerint: quam primum
fieri possit, remittatis. Valete, optimi honora-
tiq, viri: veniamq, huic audacia mea date.
Sum enim vobis, si qua possim, inuicem infer-
uire paratus. Scripta Tybingæ X. August. an-
no Salvæ. CIO IO LXXX.

Petitio, &
eius causa.

Ut aliquot
vulgata
Græca mi-
hi exponan-
tur vocabu-
la.

Vestri per studiosus, Martinus
Crusius.

ANNOTATIO.

Latebant me nonnulla Barbaro Græci operis, quando eius interpretationem scribebam, vocabula. Ideo
preces eorum undiq; corradebam: nec tamen ubiq; res ex sententia succedebat. Casparis huius, Medici-
ne studiosi, pater, Ioannes est, Basileæ Medic. D. qui & filium, Medic. D. Ioannem, Mompelgardie habet. Vi-
ri boni, et humanissimi. Postea Bianno, Medicinæ Doctor idem Caspar Basileæ creatus, aliquantò post gener
D. Hæctoris Vogelmanni, Mompelgard. Cancellarij, factus est.

Bohini
tres.

MARTINO ΤΩ ΚΡΟΥΣΙΩ.

MARTINO CRYSIO. IIII.

ἰδὲν οὐ
καὶ ἐπιστολῆ

Εκθῆμισάμην τὴν παρὰ σὺ Ἰησοῦ λέω, Μαρ-
τῖνε λόγιώτατε: ἐν ἧ τέ τι ἄλλα, καὶ τὴν σὴν
Φιλανθρωπίαν, ἡγασάμην, καὶ τὴν Φιλολογί-
αν: ἡ πατέρα καὶ υἱὸς ἀπὸν ἀπέντας, εἰς κοινῶν
νίαν βίαν καὶ λόγων προκαλῆ: ἔδ' ἐν ἀναξίου
ποιῶν τῆς παιδείας, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν Φι-
λοσοφίας, ἧς τυχαίως ἀπ' αὐτοῦ ἐμῶν.
Τῶ

Accepi Epistolam tuam, Martine Crusi:
in qua cum alia, tum humanitatem tuam, &
studiorum humanitatis amorem, amavi. Con-
iungis enim patrem & filium: absentesq, ab-
sens, ad communionem vite sermonisq, provo-
cas. Qua quidē re, nihil eruditione indignū fa-
cis, et Christiana Philosophia, cuius cupidus es.
Bono

Placuit mi-
hi Epistola
tua.